

[Munch-Petersen.]

gaar Spørgsmaalet om Sygekasserne, er det dog saaledes, at der findes Mennesker, som ikke har Raad til at være Medlem af en Sygekasse.

Hvad angaar Agitationen mod Social-reformen, maa jeg sige, at de, som agiterer paa det Grundlag, at der her i Danmark findes en saa glimrende social Forsorg, giver mere Grundlag for Det konservative Folkepartis Nedskæringsønsker end vi, som paaviser det reelle Forhold, nemlig at den sociale Forsorg her i Landet er meget daarlig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges med 82 Stemmer mod 1.

Hans Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Forinden vi gaar til Behandling af den sidst paa Dagsordenen opførte Sag, gør jeg opmærksom paa, at der vil blive afholdt nyt Møde i Tinget i Dag efter dette Mødes Afslutning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten for Skatteaaret 1934—35.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4367; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 3243).

Sagen sattes til Forhandling.

J. P. Jensen: Jeg takker den højtærede Finansminister, fordi han har fremsat det foreliggende Lovforslag om overordentlig Indkomstskat til Staten for Skatteaaret 1934—35. Dette Lovforslag vil i høj Grad fange Befolkningens Interesse og Opmærksomhed og vil vinde mægtig Tilslutning. Den Tilslutning, det nogenlunde tilsvarende Lovforslag i Efteraaret 1933 har faaet ude omkring i Befolkningen, viser, hvilken overordentlig Interesse der knytter sig til en retfærdig Beskatning.

Det er ganske naturligt og ligetil, at den Del af Befolkningen, der har de store Indtægter og de store Formuer — disse er ganske vist ikke medtaget her —, ogsaa maa bære sin Del af Byrderne ved de Kriseforanstaltninger for Landbrugere og arbejdsløse, der er gennemført i disse svære Kriseaar. Det, vi her skal tale om, er ikke alene, om Skatterne er høje, men ogsaa om, hvem der bedst er i Stand til at bære dem, hvor Evnen er til at yde Bidrag til Gennemførelse af de Foranstaltninger for Landbrugere og de arbejdsløse, som Staten har foretaget.

Det foreliggende Lovforslag er let overskueligt. Af de Bemærkninger, som ledsager det, og af den højtærede Finansministers Forelæggelsestale fremgaar det tilstrækkelig tydeligt, hvad Lovforslaget gaar ud paa. Den højtærede Finansminister har gennemgaaet det i alle Enkeltheder, har sammenlignet det med de overordentlige Skattelove, som vi har haft i indeværende Aar, og paavist disses Virkning. Derfor skal jeg ikke gaa nærmere ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, men kun bemærke, at efter Forslaget skal der af Indkomster under 10 000 Kr. ingen Afgift svares, af Indkomster paa 50 000 Kr. skal der kun svares 2 500 Kr. og af Indkomster paa 100 000 Kr. 5 550 Kr. Dette er ikke nogen afskrækkende Skat paa saa store Indkomster, og hvis ikke disse store Indkomster kan bære denne Ekstraskat, saa har vi ingen her i Landet uden for de store Formuer, der med Rimelighed kan bære en Ekstraskat.

Den personlige Skat er anslaaet til at give omkring ved 11 Mill. Kr., og Selskabsbeskatningen er anslaaet til at give godt 4 Mill. Kr., altsaa i alt en Indtægt af 15 Mill. Kr. Skatten skal opkræves i 2 Kvartaler, saaledes at det ene falder i 1934 og det andet i 1935, og Skatten kan ikke fradrages i de senere Skatteangivelser.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Clausager: Selv om det Sæt Skattelove, der lige har været til første Behandling, bliver gennemført, kan der alligevel ikke, efter som det er stillet op, blive Balance paa Finansloven. Der vil, saa vidt man kan skønne, blive et Underskud paa ca. 15 Mill. Kr. paa Driften, og det er i den Anledning, der er fremsat et ekstraordinært Skattelovforslag.

Jeg vil ikke paastaa, at Regeringen har været stærk i sine Bestræbelser for at spare,